

ματος ὑγιεινῶς ἔχοντος. (4) Πausαμένων δὲ τῶν σημείων, τῷ μύειν εὐθὺς συμπίπτει [τὸ στόμα] σημαίνουσι ὅτι, ἐπὶ ἀπεράσῃ, κεναὶ καὶ ξηραὶ γίνονται καὶ διψηραὶ, καὶ οὐκ ἔχουσι λείψανα περὶ τὴν δίοδον. Προσπαστικαὶ οὖν οὖσαι σημαί-
 5 νουσι καλῶς ἔχειν πρὸς τὸ συλλαβεῖν πλησιάζαντος, ὅταν οὕτως ἔχωσιν ἄνευ ἄλγους καὶ *μετὰ* ἀναισθησίας. Τό τε μὴ ἀλλοιότερον ἔχειν τὸ στόμα ἀγαθόν· καὶ γὰρ τοῦτο σημαίνει ὅτι οὐδέν ἐστιν ὃ κωλύει μὴ συμμύειν αὐτάς, ὅταν δέῃ. Περὶ μὲν οὖν τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν ἐκ τούτων ἡ
 10 σκέψις ἐστίν, εἰ ἔχει ὡς δεῖ, ἢ μή.

ΚΕΦ. Γ.

Περὶ αὐτὴν δὲ τὴν ὑστέραν δεῖ συμβαίνειν τοιαῦτα μετὰ τὴν κάθαρσιν· πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὕπνοις ὡς συγγινομένην τῷ ἀνδρὶ καὶ προϊεμένην, ὡς ἂν εἰ παρεπλησίαζε, ῥαδίως· καὶ τοῦτο φαίνεται πλεονάκις πάσχουσα, ἄμεινον. Καὶ ἀνι-
 15 σταμένην ὅτε μὲν δεῖσθαι θεραπείας, οἷας ὅταν πλησιάσῃ ἀνδρὶ, ὅτε δὲ ξηρασίας· τὴν δὲ ξηρότητα ταύτην μὴ συνεχῆ, ἀλλ' ὕστερον μετὰ τὴν ἔγερσιν ἐξυγραίνεσθαι, ὅτε μὲν θᾶτον, ὅτε δ' ὀψιαιότερον, καὶ ὅσον εἰς ἡμισυ τῆς ἡμέρας βραχὺ προελθούσης. Ἡ δ' ὑγρότης ἐστὼ τοιαύτη οἷα ὅταν πλη-
 20 σιάσῃ τῷ ἀνδρὶ· πάντα γὰρ ταῦτα σημαίνει δεκτικὴν τὴν ὑστέραν εἶναι τοῦ διδομένου, καὶ προσπαστικὰς τὰς κοτυληδόνας, καὶ καθεκτικὰς ὧν λαμβάνουσι, καὶ ἀκούσας ἀφειείας. (2) Ἔτι φύσας ἐγγίνεσθαι ἄνευ πάθους, ὥσπερ

2. Τοῦ μὴ εὐθὺς συμπίπτειν Bk. — 2-3. Ἐπὶ ἀπεράσῃ] ἂν ἀπορήσῃ Bk. — 14. Κᾶν] ἂν. — 18. Βραχὺ] βραχείας Bk.